

unum, ella landspørtum, stórrí sjálvræði til at ment seg vinnuliga, heldur enn at tvíhalda um, at vinnulív og kommunu hava einki hvørt við annað at gera?

Kanska áttu vit at fara at hugsa um at sett viku-tímatalið úr til dømis 40 tímum niður í 30 og lønarliga hittast á hálfari leið. Hvørt tími hevði ivaleyst verið effektivari, og nýkur arbeidsplass vóru skapt aftrat.

Tað hava vit ikki ráð til, sigur onkur. Nei, ikki sum er, men lønin er bert ein partur í at fáa húsarhaldið at hanga saman. Hin parturin eru útreiðslurnar. Tær kunnu tálma. Tey húski, sum eru ringast fyrri eru tey, sum sita í rættliga nýggjum húsum. Rentubyrðan tyngir. Men fingur vit eitt sunnari vinnulív, har peningastovnamir ikki lögdu so miklan vanda-kapital í, var heldur ikki neyðugt við so stórum upphæddum móti tapi. Heldur ikki við so stórum rentumarginali, og kundu teir sostatt loyvt sær at sett rentuna niður.

Og hvat vanligu nýtsluni hjá húsarhaldinum við-vikur høvdu effektivt brúkarafelag ivaleyst kunna trýst prísirnar munandi niður.

Ein nýhugsan innan bygging hevði eisini verið verd at umhugsast.

Tá almennir stovnar koma undir politisku sjón-eykuna hevur verið vanligt at menn hava start seg blindar í sparingum mótevgis pedellum og vaskikonum. Kanska hevði tað viðhvørt eisini verið skilgott at hugt eftir hvussu vorðið er við leiðsluni?

Í FF-blaðnum í dag mælir Óli Jacobsen, fiski-mannafelagsformaður til, at bundna samansparingin verður sett í grunn til tess at fáa til vega nýggj produktiv arbeidsplass. Eitt hugskot, sum avgjørt er

vert at umhugsast.

Í samband við lands-politikk í mun til lokal-politikk á landspolitiskum plani hevur mangar ferðir fyrr verið nevnt, at betri hevði verið, um Føroyar vóru eitt valdømi. Kanska vert at hugsa um eina ferð enn?

Hesi eru bert nøkur hissini hugskot. Undir øllum umstøðum má út-gangsstøði vera, at pláss skal vera fyri føroy-ingum í Føroyum.

Langtsíktaðar loysnir

Føroyska samfelagið hevur ongantíð áður staðið mótevgis tilfllum avbjóð-ingum sum tað ger í dag. Tað krevur politikarar, sum hava mót og skil fyri at ímynda sær meira enn dagin í dag og hetta árið út. Fåa vit ikki eina ábend-ing um ein nýskapandi og langtíktaðan politikk frá landsstýrinum eru mong við mæ, sum óttast.

Tað hevði verið ynski-ligt, um landsstýrið í fyrstu atløgu, legði út við nøkrum langtíktaðum loysnum, heldur enn at byrja við tilfllum sjokk-tiltøkum, sum vit hava verið vitni til seinasta tíðina. Tí hetta seinasta er heilt at taka mótið frá fólki.

Vit fáa árliga slaka milliard úr Danmark, og vit hava ongur hernaðar-ella úttanríkisútreiðslur, sum onnur lond, vit van-liga sammeta okkum við, men hóast tað fáa vit ikki okkara landshúsarhald at hanga saman. Tá er nakað vindandi galið.

Skaðin hendi kanska longu í 1946 at vit ikki tóku loysing. Nú mugu vit annaðhvørt taka okkum saman eina viðganga, at vit duga ikki. So kunnu vit aftur enda sum danskt amt, ella um tað fellur onkrum fyrri bróstið, - sum norskt fylki ella svenskt len.

TIL ARBEIÐIS TRÍGGJAR FJÓRÐINGAR AV ÁRINUM

Lærararnir: Fáa nú frí triggjar mánaðir um árið

Tilboðið um, at lærararnir skulu fáa eina fríviku eyka aftrat teimum 11, teir hava frammanundan, hava teir ikki fingið skrivliga enn, men tá tað liggur endaliga fast, hava teir grund til at gleðast: Teir hava tá frí í heilar triggjar mánaðir um árið

Sum tað fyrsta og higartil einasta av fakfeløgnum, er Føroya Lærarafelag gingið við til at taka eina viku frí við løn.

Orsøkin til, at Føroya Lærarafelag er gingið við til hetta, er at so kann sleppast undan, at neyðugt verður at siga umleið 100 vikarar og tímalærarar úr starvi.

Samstundis hevur Føroya Lærarafelag fingið tryggjað útlerða fólkið at fáa starv, har tað er møgulegt, nú landskúlaráðið hevur broytt orðingina í setanar-treytunum, so talan altíð skal vera um at gera brúk av lærarum við fólkskúlaút-búgving, áðrenn farið verður undir at seta vikarar, sergreinalærarar og onnur í starv.

»Vit fingur hatta tilboðið um fríviku uttan løn, og vit valdu at taka av tí,« sigur forkvinnan í Føroya Lærarafelag, Inga Høggenni. »Men enn hava vit so ikki frægt um endaliga avgerðina aðrastaðni enn í útvarp-

inum og gjøgnum munnliga kunning frá Landsskúla-fyrisingini. Vit hava ikki fingið nakað skrivligt í hesum málinum, og ikki fyrr enn tað er hent, kunnu vit til fulnar taka tað til eftirtektar.«

Hendan eina frívikun, ið lærararnir nú skulu fáa uttan løn, hevur vakt til ikki sørt av práti, tí fleiri vilja vera við, at lærararnir hava frí nóg mikið frammanundan, so teimum skuldi ikki verið fyri neyðini at fingið eina heila fríviku aftrat.

13 frívikur tilsamans

Fólkskúllærararnir eru nevnliga soleiðis fyrri, at teir hava sjei vikur summ-arfrí, tvær vikur jólafrí, eina góða viku páskafrí, eina viku heystfrí, eitt langt vikuskifti hvítusunnufri, frí Dýra Biðidag, frí Kristi Himmalferðardag - tveir frídagar, ið skúlamyndug-leikarnir á staðnum leggja, um hildið verður, at brúk er fyri teimum.

Hetta eru upplýsingar sambært rundskrivi um frí-tíð og frídagar í fólkskúla-num skúlaárið 1992/93, ið er sent út frá Landsskúla-fyrisingini. Partar av hesum rundskrivi eru eisini endurgjavnir niðast á hesi síðuni.

Tilsamans er talan sostatt um tólv vikur frí! Og tá so frívikun uttan løn kemur aftrat, er talan altso um heil-ar 13 frívikur til lærararnar - svarandi til triggjar mánaðir ella ein triðing av árinum.

Spurningurin, mong hava sett sær, er um frívikun uttan løn skal verða burtur av teimum frívikunum, lærararnir hava frammanundan, ella um hetta er ein vika, ið verður roknað aftrat.

Inga Høggenni:

»Talan er um eina fríviku, ið kemur aftrat hinum teirri fríuðini, lærararnir hava frammanundan.«

Men tá hava tit jú frí heil-ar 13 vikur um árið. Er tað ikki rættliga nógv?

»Taka vit eitt nú summ-

arfríuðina sum dømi, so er hon ikki longri enn hjá van-ligum tænaðummonnum,« sigur Inga Høggenni. »Vit fáa bara ikki verið í skúla tvær tær fyrstu vikurnar av august, tí tá eru børnini jú ikki har.. Og annars, so er tað landsstýrið, sum sam-bært fólkskúlaálógina setur talið av skúladøgum.«

Er tað ofta, at tit lærarar fáa at vita frá fólki, at tit altíð hava frí?

»Tað kemur meira enn so fyrri, men tað taka vit bara við,« sigur Inga Høggenni.

Viðvíkjandi nýggju frí-vikuni, verður hon møgu-liga tikin einaferð til várs, hóast pengarnir verða tiknir av í ár.

»Tað er upp til hvønn skúla sær at gera av, hvar hendan vika skal leggjast, men neyvan verður talan um at leggja hana sum ískoyti í summáfríuðina hesaferð, til tess eru neyvan stundir,« endar forkvinnu lærarafel-agins.

hj.

Føroysk dansinátt í Norðurlanda-húsinum

Náttina til leygardagin er føroysk dansinátt í øllum Norðurlandahúsinum í samstarvi við Sláðið Ring og Norðurlandahúsið. Dansurin varir í heilar fimm tím-ar frá kl. 22.00 til kl. 03.00.

Ætlanin er at byrja dansin í Dansistovuni, og so síðani víðka hann til at koma út í fleiri rúm, so hvørt sum dansað verður og fleiri fólk koma uppi. Sláðið Ring hevur skiparar og Norðurlandahúsið selur kaffi, te, mineralvatn og el.

Bjarni Vestergaard í Vági, formaður í Sláðið Ring, sigur seg vænta fólk úr teimum flestu dansifeløg-unum at luttaka. — Tað verður ein frálík nátt, lovar Bjarni.

Atgongumerkini kosta kr. 40,- fyri vaksin og kr. 20,- fyri børn

Rundskriv um frítíð og frídagar í fólkskúlanum skúlaárið 1992/93

Summarfrítíð:
Heystfrítíð:
Jólafrítíð:
Páskafrítíð:
Dýri Biðidagur:
Kr. Himmalf.dagur:
Hvítusunnufritíð:
Summarfrítíð:

leygardagin 27. juni - sunnudagin 16. august
leygardagin 10. oktober - sunnudagin 18. oktober
leygardagin 19. desember - sunnudagin 3. januar
leygardagin 3. april - týsdagin 13. april
fríggjadagin 7. mai
hósadagin 20. mai
leygardagin 29. mai - mánadagin 31. mai
leygardagin 26. juni - sunnudagin 15. august

Allir nevndu dagar vera roknaðir sum frídagar.

Í skúlaárinum 1992/93 verða 2 dagar til taks, ið skúlamyndugleikarnir á staðnum kunnu brúka sum frídagar.

Fingir frídagar verða lagdir teir dagar, ið eru settir til skrivliga ella munnliga próvtøku ella í praktikktíðarskeiðnum hjá skúlanum.